

בש"פ 5070/22 - עבד פתח קראג'ה, רסמייה קראג'ה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5070/22

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשים: 1. עבד פתח קראג'ה
2. רסמייה קראג'ה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופט א' לוי) מיום 6.7.2022 בע"ח
40772-06-22

בשם המבקשים: עו"ד ג'וליאן חדאד

בשם המשיבה: עו"ד שאול אשחר

החלטה

לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' לוי) מיום 6.7.2022 בע"ח 40772-06-22 אשר דחתה את ערר המבקשים על החלטתו של בית משפט השלום בחדרה (השופט א' קפלן) מיום 31.5.2022 בה"ת 53731-05-22, בה הורה על מחיקת בקשת המבקשים לשחרור תפוסים מחמת היעדר סמכות מקומית.

1. ביום 22.3.2022 אישר בית משפט השלום בראשון לציון צווים שונים שניתנו בעניינם של המבקשים, וביניהם צווים לתפיסת נכסים. ביום 24.5.2022 הגישו המבקשים בקשה להורות על שחרור התפוסים לבית משפט השלום

עמוד 1

בחדרה. בתגובה לכך המשיבה טענה כי הפרשייה מלווה מראשיתה על ידי בית משפט השלום בראשון לציון ולכן הסמכות המקומית לדון בבקשה נתונה לו. על רקע האמור, ביום 31.5.2022 הורה בית משפט השלום בחדרה על מחיקת הבקשה לשחרור התפוסים, בקבעו כי בית משפט השלום בראשון לציון קנה סמכות מקומית לדון בעניין. בקשה לעיון חוזר בהחלטה נדחתה ביום 1.6.2022.

2. על החלטות אלו הגישו המבקשים ערר לבית המשפט המחוזי, בו טענו כי מאחר שפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה) אינה מתייחסת לשאלת הסמכות המקומית להגשת בקשה לשחרור תפוסים, לבית משפט השלום בחדרה הייתה סמכות לדון בבקשה. בנסיבות אלה, העברת מקום דיון יכולה להתבצע רק לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) ובית המשפט המוסמך להורות על כך הוא בית משפט זה בלבד. עוד נטען כי היה על בית המשפט להעדיף את שיקולי הנוחות של המבקשים על פני אלו של המשיבה; כי מוטב שטענות המבקשים לגבי צווי התפיסה לא יידונו לפני בית המשפט שנתן אותם; וכי טרם מחיקת הבקשה היה מקום ליתן למבקשים זכות טיעון.

3. ביום 6.7.2022 דחה בית המשפט המחוזי את הערר. נקבע כי אכן נתונה בידי בתי משפט השלום השונים סמכות עניינית ומקומית מקבילה וכי לא פעם סוגיה זו נפתרה באמצעות הגשת בקשה לבית משפט זה להעברת מקום דיון מכוח סעיף 78 לחוק בתי המשפט. זאת מתוך שיקולי יעילות ומניעת הכרעות סותרות. ברם, בשים לב לעיקרון כיבוד ערכאות בעלות סמכות מקבילה, אין מקום להותיר את "המציאות האנומלית" על כנה או לקוות שהמשיבה תפנה בבקשה להעברת מקום דיון.

4. מכאן הבקשה שלפני, בה חזרו המבקשים על הטענות שהעלו לפני בית המשפט המחוזי והוסיפו כי לא ניתן כל משקל לפגיעה בזכות הטיעון שלהם; כי החלטת בית המשפט המחוזי מרוקנת מתוכן את סעיף 78 לחוק בתי המשפט; וכי אין כל מניעה ששופט שלא מכיר את התיק יכריע בבקשה, המצומצמת ממילא. לטענתם, בקשתם נמנית על המקרים הייחודיים בהם נדרשת התערבות של בית משפט זה ב"גלגול שלישי", וזאת בשים לב לאופייה העקרוני כמו גם לתוצאתה הקונקרטית. המשיבה בתגובתה טענה כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה הנדרשות למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי", וכי החלטת בית המשפט המחוזי נסמכה על קביעותיו העקביות של בית המשפט זה לפיהן בתיקים רחבי היקף יש לרכז את הבקשות להשבת תפוסים בבית המשפט אשר הוציא את צווי התפיסה מלכתחילה.

5. לאחר עיון בבקשה מצאתי כי דינה להידחות.

הלכה היא אכן כי רשות ערר תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות היעדרות לבקשה (ראו לדוגמה לאחרונה: בש"פ 5051/22 פסקר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.7.2022); בש"פ 5056/22 גנדור נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.7.2022)). עם זאת, לא בכל מקרה המעורר שאלה משפטית עקרונית תינתן רשות ערר. ההחלטה אם ליתן רשות ערר במקרה מסוים אם לאו מבוססת גם על התאמת נסיבות המקרה לבירור הסוגיה המשפטית המצריכה ליבון (ראו והשוו: רע"א 6397/04 אלעבסי נ' עמותת א.ל.ע.ד אל עיר דוד, פסקה 4 (6.12.2009); בע"מ 1076/13 פלוני נ' פלוני, פסקאות 3-4 (16.7.2015); רע"פ 2842/22 אבו שאח נ' מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפת דיני תו"ב, פסקה 8 (15.6.2022)).

בענייננו, אף אם אניח שהבקשה מעוררת שאלה משפטית עקרונית וכללית באופייה, איני סבור כי זהו המקרה המתאים לבירורה. הטעם לכך נעוץ בעובדה שהתוצאה לפיה בירורה של בקשת המבקשים לשחרור תפוסים ייעשה בבית המשפט אשר נתן את הצווים, היא התוצאה הראויה בהתחשב בשיקולים השונים ובנסיבות הקונקרטיות של העניין (והשוו: בש"פ 3554/18 משטרת ישראל - היחידה המרכזית מחוז חוף נ' אבו כליב, פסקה 5 (6.5.2018); בש"פ 3332/15 מדינת ישראל נ' שפיר, פסקה 4 (19.5.2015); בש"פ 3121/21 משטרת ישראל נ' נימר, פסקה 6 (9.5.2021)).

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח באב התשפ"ב (15.8.2022).

ש ו פ ט